

◆ P o e z i y a

Xalid MAHMUD

YAŞAMAQ ÜÇÜN DUA

Uzaqdan bir ümid işıq boylana...
Adam belə gündə yatağa düşə?!..
Əyilib torpağı qucaqlayasan,
Ayağın bir addım qabağa düşə...

Yorğun gəmilərin göyörtəsində,
Küləklər gecəni yelləyə sənsiz.
Quşlar dimdiyində ümid gətirə,
Yığa sahillərdən gözünü dəniz...

Saatlar göstərə ölüm vaxtını,
Ölə bilməyəsən, yatıb qalasan.
Zamanın sonuncu mərtəbəsindən,
Özünü dünyaya atıb qalasan...

ÜŞÜYƏN XATİRƏLƏR...

Öz səsinin boşluğundan üşüyənlər
qəlbinin boşluğundakı
soyuq divarları uçura bilmək üçün
çırpınacaqlar,
yorulacaqlar,
dibinə yıxılacaqlar zamanın...
Üzə bilməyəcəklər,
boğulmaq istəyəcəklər,
boğula bilməyəcəklər
bir ümitsizliyin qaranlığında...

Yuxusuz əsgər kimi
səhərin açıldığını gözləyəcəklər...
Vaxt susacaq,
zaman dayanacaq saatın əqrəblərində...

Öz səsinə diksinəcəklər
öz qəlbinin boşluğuna düşənlər
külək dartdıqca gecənin yaxasını...

və sən xilas olmaq istərkən,
ağlaya-ağlaya
açar otağının qapısını xatirələr...

Bu hələ son deyil, cənablar!
Və ümid doğulduğu yerdə güllələnsə,
və adamlar
adam olmağın dışındaykən
zaman
nəfəs-nəfəs adamsızlıqdan boğulursa,
bu yaşamaq deyil,
bir başı
bir bədənin üstündə gəzdirməkdə əslində...

Biz adamların adam olduğu deyil,
adamı olduğu dünyanın sakinləriyik...

Susacaqsan,
ailən var...
Susacaqsan,
övladın var...
Susacaqsan,
qonşun Fatma xalının oğluna
bir əlbərcün var...
Və susacaqsan,
arxanca bir adamlığın var deyilməyəcəksə...

Bax,
inqilablar başlandıqı tarixdən hesablanr,
eynən sənin
şəxsiyyət vəsiqəyə yazılmış
doğum tarixi kimi...

KEÇİB GEDƏR...

Sən də gedəcəksən bir gün,
atıb ehtiyacın qucağına...
Və gözlərimdəki son ümid damlasını da

arxanca atacağam,
yolun uğurlu olsun deyə...
Yenə də sevgilim kirayə otaq,
yenə də dörd divar ovudar məni...
Sonra üzüqoyulu düşüb yatağa,
örtəcəm üstümə dağılıb qalan
köhnə, yarınmıdas xatirələri...
Bir az kədərlənib darıxacağam,
içimdən bir misra söz gəlib keçər.
Dilimin ucundan asılacağam,
qapımızdan keçən qatarın səsi,
yenə də deyəcək, döz, keçib gedər...

Şəhid Zəhra üçün

Biz adamin oğlu deyilik,
heç atamızın da...

Anamız da doğmadı bizi
doqquz ay bətnində gəzdirsə də...

Zaman doğdu,
güman kəsdi göbümüzü.

Qapıdan kəndə,
Kənddən şəhərə,
Şəhərdən küçüyə atdılar,
Ümudün umuduna buraxdılar bizi...

Və hələ də
güllə səsinə oyanıq yuxudan...

BAŞIN SAĞ OLSUN...

Mən də ölüb gedirəm,
vətən, başın sağ olsun.
Boyuma biçilməyən
kətan, başın sağ olsun.

Ayaq açdı dərd bizə,
ayrılıq çıxdı dize...
Əlim çatmayan sözə
çatan, başın sağ olsun.

Bu kor bəxtin təsində,
otur ağla yasında...
Dərdin xarabasında
batan, başın sağ olsun.

Məhkum olub səsin də
ömrün məhkəməsində...
Ümidin kölgəsində
yatan, başın sağ olsun...

XOCALI UŞAĞIYAM

Sükut üzüqoyulu yıxılıb yerə
Hayqıra bilmirsə ağrılarını,
Həqiqət süngüyə taxılıb, demək,
Nifrətim gəmirir dodaqlarını...
Xocalı uşağıyam...

Tarixin boynunda bir qara kəndir,
Zamanın üzündə sillə yeriyəm.
Çəkib vicdanları ha dara kəndir...
Süşmüş ürəklərdə güllo yeriyəm...
Xocalı uşağıyam...

Taleyi süngüylə yazılan körpə,
Bəxtimin üzünə gülən uşağam.
Mən öz nifrətimlə düşmənlərimi
Öldürüb, sonra da ölən uşağam...
Xocalı uşağıyam...

Körpə çəğaların bələklərindən
Sıyrılan ümidin çığırtsıyam.
Ağrıyan gecənin bəbəklərindən
Asılan sükutun hiçqırtsıyam...
Xocalı uşağıyam...

Bu gecə Xocalı gəcəsindəyəm,
Bu gecə Xocalı uşağıyam mən.
Bir körpə ruhunun iniltisinə
Bürünüb, qocalan uşağıyam mən...
Xocalı uşağıyam...

ƏZRAYIL KÜSÜB, ARAMIR...

Döyüb çox dolu dünyanı,
Qırılıb qolu dünyanın...
Keçdim bu yolu dünyanın
Ən səfil adamı kimi...

Aç, bağlama kin qapısını,
Ol iman, ya din qapısı...
Ürəyim dardın qapısı,
Gəl sən də keç hamı kimi...

Ümidlər açıb yaxasın,
Səvinc ağlar xısın-xısın...
Bəxtin dağılıb yuvası
Bir kimsəsiz adam kimi...

Mən bəxtikəmin biriyəm,
Ölmüşəm, ruham, diriyyəm...
Kimsə ovutmur kiriyəm
Sənən ömür şamı kimi...

Əzrayıl küstüb, aramır,
Kimsə düzəltmir aramı...
Gəl özün bağla yaramı
Bu yolun adamı kimi...

EŞQ MƏSAFƏSİ...

Dağlar ayaq açıb üstümə gəlir,
Qaçıram yolların sərt baxışından.
Ata bilmədiyim ayağımın da
Asılıb ələ bil dərd baxışından.

Özümdən özümə tükənən yolun,
Sonuna çatmayan adam kimiyəm.
Sürgün olunmuşam bir yanlış ömrə,
Cənnətdən qovulmuş Adəm kimiyəm.

İntihar-intihar ümüdlərin də
Getmir qulağımdan hiçqırıq səsi.
Üşüyür bəxtimin ovuclarında
Sevgi yaxınlığı, eşq məsafəsi...

